

vetovanja sa organima vodoprivrede u cilju povezivanja rečne i ribarske nadzorne službe u jednu celinu. O takvom povezivanju i jedinstvenoj službi zaštite naših voda, koju bi vršilo kvalifikovano osoblje, trebalo bi razmisliti i u jugoslovenskom merilu. To će biti svako jedan od budućih zadataka našeg Stručnog Udruženja.

Ribarski katastar bio je takođe u planu Ribarskog saveza Slovenije u prošloj godini. Međutim, bilo je učinjeno vrlo malo. Izrađene su bile samo hidrografske karte i uneti u njih specijalni podaci. Sam katastar počeo se izrađivati tek ove godine. U tom cilju formirana je kod republičke uprave za vodoprivredu posebna stručna komisija, u koju su ušli i mnogi predstavnici Ribarskog saveza Slovenije. Važan potstrek u radu na ribarskom katastru bio bi i ekspeditivniji radi savezne komisije, koja nije baš najaktivnija.

Positivnu sliku prikazuje smanjenje ribolovnih prekršaja, što je nesumnjivo posledica učvršćenja naših organizacija. Broj prekršaja smanjio se u odnosu na 1957 godinu za 27%. Pri tome se još osetnije smanjio broj prekršaja kod sportskih ribolovaca (za 43%), dok kod ostalih ovo smanjenje iznosi 19%.

Značajni uspesi bili su postignuti u poribljavanju otvorenih voda.

Organizacije su premašile plan, koji je izradio republički savez. U odnosu na 1957, plan poribljavanja mlada bio je premašen za 139%, a kod mladunaca-godišnjaka za 70%. U 1958 godini bilo je nasađeno na 1 ha otvorenih voda 1.888 komada mlada i 233 mladunca. Ova količina biće ove godine opet znatno veća, obzirom na povećanu proizvodnju.

Ribarski savez Slovenije davao je poslednjih godina inicijativu, a i skromna sretstva, kojima je raspolagao, za proširenje šaranskih ribnjačarskih površina. Ovi naponi nisu međutim urodili značajnijim plodom, naročito što se tiče količine proizvodnje po hektaru. To se može delimično pripisati prilično nepogodnim uslovima za tu vrstu ribarske proizvodnje u Sloveniji, mada to nije slučaj u svim pokrajinama republike. Naročito južni krajevi odgovarali bi potrebnim uslovima, no baš tu je bila inicijativa sa terena vrlo mala. Više se pristupalo obnavljanju starih ribnjaka, a da se nisu dovoljno ispitale sadašnje mogućnosti i uslovi proizvodnje. Tome pitanju biće potrebno ubuduće posvetiti više pažnje.

Industrijske otpadne vode i neuređeni vodni režimi hidrocentrala nanose ribarstvu Slovenije mnogo štete.

U prošloj godini ove štete bile su zvanično ocenjene na cirkulno 17.000.000 dinara, dok su ribarske organizacije naplatile, sporazumima ili sudskim putem, 10.500.000 dinara. Ribarski savez Slovenije i njegova komisija za zaštitu voda vrlo su aktivno učestvovali u naporima za sprečavanje ovih šteta, a i kod njihove procene i naplate. Osnovna teza saveza bila je, da treba pre svega raditi na sprečavanju štetnih uticaja na riblji živalj u našim vodama. Čvrsti stav po pitanju ošteta bio je pre svega usmeren na to, da se i ovim putem upliviše na industriju i elektroprivredu, da se štete spreče, a ne leče. U pogledu preventive, bio je uz aktivno učešće saveza pripremljen nacrt republičkog zakona o zaštiti voda, koga je narodna skupština i izglasala. Komisija za zaštitu voda pripremila je uz saradnju ribarskih stručnjaka i pravilnik o ocenjivanju šteta na ribljem živilju u ugroženim ili oštećenim vodama. Izvršene su i pripreme za sastanke sa rukovodećim predstavnicima industrije i elektroprivrede, na kojima se delimično već raspravljalo o načelnim pitanjima zaštite naših voda, naročito što se tiče sprovođenja u život novog zakona o zaštiti voda u republici. Ovakvi sastanci predviđeni su i u ovoj godini. Više industrijskih preduzeća izgradilo je u prošloj godini postrojenja za čišćenje otpadnih voda, a mnoga druga pripremaju se da to izvrše u ovoj godini. Najvažnije je pri tome, da republička uprava za vodoprivredu priprema programe za izgradnju filtrirnih postrojenja za čitavu industriju Slovenije u periodu od 10 godina, koji je rok predviđen zakonom. Isto tako je značajno postignuće, da se ne odobrava ni jedan idejni projekat novih industrijskih postrojenja, ako ne sadrži i naprave za čišćenje otpadnih voda. Veće su poteškoće sa hidrocentralama, zbog stalnih i osetnih vodnih oscilacija, no i u tom pogledu ima nade na poboljšanje.

Stručni list saveza »Ribič« dobro napreduje i ima sada već blizu 5.500 pretplatnika. Ovaj broj porastao je od prošle godine za oko 10%. List se uzdržava iz vlastitih sredstava, bez dotacija. Anketa, koju je redakcioni odbor proveo u prošloj godini, naišla je na veliki odziv i pokazala, da članovi ribarskih organizacija — pretplatnici — list vrlo pozitivno ocenjuju. List izlazi redovno jednomesečno.

Ribarski savez Slovenije razradio je za ovu godinu nove planove unapređenja slatkovodnog ribarstva u republici, naročito u privrednom pogledu. Nadamo se, da uz aktivno zalaganje svih ribarskih organizacija i njihovih članova uspesi neće izostati, a vrlo je verovatno da će biti i veći nego u prošloj godini.

IX. godišnja skupština Saveza sportskih ribolovnih društava Hrvatske

U Zagrebu je dne 19. V. 1959. g. održana IX. godišnja skupština Saveza sportskih ribolovnih društava NR Hrvatske. Skupštini su, pored brojnih delegata, prisustvovali kao gosti slijedeći drugovi: Miljenko Grubelić, direktor Uprave za ribarstvo NRH, Drago Novak, predstavnik Saveza sportskih ribolovnih društava Jugoslavije, Živko Žigante, predstavnik Saveza sportova Hrvatske, Matej Dolničar, predstavnik Saveza sportskih ribolovnih društava Slovenije, Esad Mujkić, predstavnik Saveza sportskih ribolovnih društava BiH, Karman i Vučković, iz Saveza sportskih ribolovaca Jadrana, Ing. Zlatko Livojević, direktor Instituta za slatkovodno ribarstvo Zagreb, te drug Najman iz Radio-stanice Zagreb.

Skupštinu je otvorio predsjednik Saveza Dr. Zlatan Sremec.

Iz referata se vidi, da je Savez sportskih ribolovnih društava Hrvatske u 9 godina svoga postojanja uspio omasoviti ovu sportsku organizaciju, tako, da ona danas spada u red masovnijih sportskih organizacija, a po broju pionira i u najmasovnije sportske organizacije Hrvatske. On je odigrao pionirsku ulogu boreći se uporno za rješavanje čitavog niza problema na našim vodama, kao: čuvanje voda, nasađivanje, izgradnja mriještališta, spasavanje mlada sa poplavnih područja, odnos između sportskih i privrednih ribolovaca, kao i odnos sa sportskim ribolovcima iz graničnih republika. Velika pažnja posvećena je odgojnom djelovanju za uzdizanje lika sportskog ribolovca — radnog čovjeka. Savez je često ukazivao na postojeće probleme mjerodavnim organima uprave, koji, nažalost, često nisu smatrali ovakovo uplitanje Saveza dopronamjernim. Međutim,

funkcija Saveza se pomalo sve više mijenja, uslijed razvoja našeg komunalnog sistema i brojnog porasta članstva. Te funkcije prelaze polako na kotarske odbore sportskih ribolovnih društava, koji će na svom području moći u saradnji sa komunom znatno lakše rješavati svu problematiku.

Savez sportskih ribolovaca Hrvatske našao je svoje mjesto i kao sportska i kao masovno-politička organizacija. Naročito je potrebno istaći, da imađe čitav niz sportskih ribolovnih društava, koja su vrlo važan sportski i društveni faktor u mjestu gdje djeluju i da se o njima tamo i te kako vodi računa.

U Savez je danas učlanjeno 120 sportskih ribolovnih društava sa ukupno 12.203 članova, 215 omladinaca i preko 7.000 pionira, što znači, da je u odnosu na prošlu godinu zabilježen porast od 16 ribolovnih društava, 66 članova, 32 omladinca i preko 2.000 pionira.

Osnovano je 18 kotarskih odbora sportskih ribolovnih društava. Za nasadićvanje visinskih voda nabavljeno je i proizvedeno oko 2.000.000 komada pastirvske ikre. Posebna pažnja posvećena je podjeli sredstava za poribljavanje u 1958. god. Po prvi puta su data krupnija sredstva sportskim ribolovnim društvima na nizinskim vodama. Pružena je pomoć kotarskim odborima i nekim društvima u njihovom radu i djelovanju. Izgrađeno je veliko mrijestilište kapaciteta 2.000.000 komada ikre u Sabljacima kod Ogulina, kao i manje mrijestili-

šte za oca 200.000 kom. ikre na Cetini kod Sinja. Savez je izradio i čitav niz pravilnika i priručnika, potrebnih za rad Saveza i društava. U Varaždinu je održan III. slet pionira, koji je daleko bolje uspio nego ranijih godina. Isto tako, sva natjecanja i društvena i savezna, bila su pravilno izvedena.

Savez je u proteklom periodu izvršio još čitav niz važnih zadataka, a naročito je podvučeno ostvarenje uspješne saradnje sa organima narodne vlasti i sa naučno-istraživačkom službom.

U diskusiji o problemima sportskog ribolova, kao i o problemima slatkovodnog ribarstva uopće, sudjelovali su gotovo svi delegati. Naročito je tretirano pitanje provođenja novog Zakona o slatkovodnom ribarstvu NRH, pitanje provedbenih propisa uz taj Zakon, pitanje taksa za dnevne ribolovnice, problem zagađivanja naših vodenih tokova industrijskim otpadnim vodama, pitanje katastrofa ribolovnih voda, i sl.

Na kraju su govorili i pojedini gosti, koji su dali skupštini neka objašnjenja u pogledu mjera, koje treba i koje će se provesti u cilju unapređenja slatkovodnog ribarstva u NRH, te o uspjesima u organizaciji sportskog iskorištavanja otvorenih voda u drugim republikama.

Nakon završne riječi Dr. Zlatana Sremca, skupština je završila radom.

Ing. Z. L.

Aktivnost Stručnog udruženja

1. SJEDNICA UPRAVNOG ODBORA

Prva redovna sjednica Upravnog odbora Stručnog udruženja za unapređenje slatkovodnog ribarstva Jugoslavije održana je dne 23. marta 1959 godine. Sjednici su prisustvovali slijedeći članovi UO: Tićak Adalbert, Radonić Brana, Ristić Mihajlo, Aganović ing. Mahmud, Drecun ing. Gjorgijje, Denatić ing. Dragiša, Kolarov Uroš, Bojčić ing. Cvjetan, Račetović Branko, Stefanović Žika, Kostić ing. Milutin, Mihajlović ing. Ida, Kovačević Dragan i Petrovski ing. Nikola. Otsutni su bili: Livojević ing. Zlatko, Apostolski ing. Kiro, Svetina Miran, Krkvarić ing. Oto i Petković Miodrag, te Majder Vlado i Delić Anton.

Prije prelaska na dnevni red usvojena je ostavka Krkvarić ing. Ota, potpredsjednika Udruženja, radi prelaska na novu dužnost, a na njegovo mjesto izabran je drug Bojčić ing. Cvjetan.

Dnevni red bio je slijedeći:

1. Diskusija po referatu o stanju i potrebama slatkovodnog ribarstva FNRJ, koji je pripremljen za sjednicu UO Poljoprivredno-šumarske Komore FNRJ;

2. Primjedbe na nacrt Zakona o slatkovodnom ribarstvu;

3. Problemi izvoza, trgovine i ostalo; i

4. Razno.

Referat pod toč. 1. dnevnoga reda štampan je u ovom broju u cijelosti.

U diskusiji po toč. 1. dnevnoga reda sudjelovali su drugovi: Tićak Adalbert, Mihajlo Ristić, Drecun ing. Gjorgijje, Mihajlović ing. Ida, Bojčić ing. Cvjetan, Denatić ing. Dragiša, Radonić Brana i Stefanović Žika. Oni su stavili svoje primjedbe na referat i dali sugestije za njegovu nadopunu, pa je donijet slijedeći zaključak:

1. Poslije sastanka Sekcije za nizinske vode će drugovi: Bojčić ing. Cvjetan, Aganović ing. Mahmud, Dre-

cun ing. Gjorgijje, Apostolski ing. Kiro, Svetina Miran i samo Udruženje dati konačne primjedbe na ovaj materijal do 10. IV. o. g. Nakon prikupljanja ovih primjedba će posebna komisija u sastavu: Tićak Adalbert, Ranković ing. Nebojša, Belosavić ing. Steva i Živojnov ing. Stojadin izraditi definitivni referat.

Nakon što su sekretar Udruženja Živojnov ing. Stojadin i predsjednik Sekcije za izradu propisa Mihajlović ing. Ida obavijestili UO dokle se je stiglo u izradi nacrtu Zakona o slatkovodnom ribarstvu FNRJ, razvila se je živa diskusija po toč. 2. dnevnoga reda, u kojoj su sudjelovali svi prisutni. Naročito je pretresano pitanje upravljanja vodama. Nakon diskusije podniet je slijedeći zaključak:

1. Dne 25. marta će svi članovi Upravnog odbora zajedno sa komisijom izraditi definitivni nacrt tog Zakona. Kao osnov za rad treba uzeti princip da vodama upravljaju proizvađači, koji je usvojen u čitavoj našoj privredi. Tako izrađen nacrt treba dostaviti Saveznom Izvršnom Vijeću i nastojati da što prije izade pred Narodnu skupštinu. Ovo će provesti predsjednik Udruženja, drug Tićak Adalbert.

Nastavku sjednice, koji je započeo isti dan u 16 sati prisustvovali su i predstavnici izvoznih poduzeća »Kornat-eksport«, »Jugo-produkt«, »Koop-eksport« i »Srbo-coop«, te ribnjačari iz Našica, Grudnjaka, Končanice, Koluta i Poljane. Raspravljalo se o toč. 3. dnevnoga reda, t. j. o izvozu i mjerama koje treba poduzeti da nas sezona ne zatekne nepripravne, te o pismu, koje je upućeno njemačkim uvoznicima, radi organizacije sastanka sa njima. Nadalje se je raspravljalo i o samim izvoznicima. Nakon svestrane diskusije donijeti su slijedeći zaključci:

1. Upravni odbor se slaže sa poslanim pismom i zaključuje, da sastanku sa njemačkim uvoznicima, pored predstavnika Udruženja, treba da prisustvuju i drugovi